

staae „Oversørigheden“ igjen forandret til „Politimesteren“. Jeg skal bemærke, at jeg under de mundtlige Forhandlinger, som jeg havde med Sundhedscollegiet om denne Sag, selv henstillede, om ikke Justitsministeren kunde fritages for det i § 5 omtalte Hverv, saaledes at dette blev henlagt til Oversørighederne. Men de Mænd, der have bearbejdet Sagen, lagde i saa høj en Grad Vægt paa, at den i § 5 omhandlede Tilladelses Meddelelse ikke maatte betragtes som Noget, der gav sig af sig selv, men som Noget, der nøie skulde overveies, at de vedblivende tilraådede, at det skulde være Justitsministeren, der skulde have det paagældende Hverv, og ligeoverfor denne Erklæring af de Mænd, der have bearbejdet Sagen, vilde jeg ikke gjøre nogen Forandring i saa Henseende. Men det forekommer mig, at jeg, da der nu fra Udvalget er fremskomet Forslag om en Forandring som den af mig selv antydede, bør slutte mig dertil. Jeg finder derimod, at det er i sin Orden, at Reglens Gjennemførelse og at det nøie Tilsyn, der maa føres, for at man ikke i § 5 skal faae en Bagdør, hvorigjennem man slipper bort fra Reglen, ikke bør lægges i de mange forskjellige Politimestres Hænder, hvorved der let kan fremskomme en forskjellig Fremgangsmaade i hver enkelt Politikreds, hvorimod der dog vil komme endel mere faste og ligelige Regler frem ifølge Udvalgets Forslag. Jeg haaber, at det ærede Medlem (Tobiesen) ikke ganske vil misfjende, at der dog er nogen Grund til at ønske en lidt centralere Bedømmelse, og at der ikke deri ligger nogen Behæidelse mod de ærede Politimestre.

Hvad det Endringsforslag angaaer, der er stillet af den ærede 3die Landsthingsmand for 11te Kreds (Simonsen), da kan jeg naturligtvis ikke have Noget at tilføie til, hvad min høitærede Collega derom med saamegen Sagkundskab har forklaret. Jeg behøver neppe at sige, at det Resultat, hvortil han er kommen, er det samme, som er udtalt for mig af alle Sagkyndige, med hvilke jeg har talt om Sagen, nemlig at det nævnte Endringsforslags Antagelse er umulig, fordi Loven ikke vilde kunne gennemføres, naar den deri frem-

satte Fordring skulde stilles til Anstalten i Kjøbenhavn. — Ligeoverfor et andet æret Medlem, der ogsaa ved 1ste Behandling ytrede sin Betænkelse med Hensyn til den hele Foranstaltning (Rasmusen), maa jeg ligeledes i alt Væsentligt henholde mig til, hvad min høitærede Collega allerede har anført. Dog skal jeg endnu tilføie den Bemærkning, som min Collega iøvrigt ogsaa antydede, at vi jo her staae ved et Spørgsmaal, hvor Fordømmene maae siges at være locale, men hvor derimod Tankeudviklingen, hvor hele den praktiske Udvikling af Spørgsmaalet ikke er bunden til noget enkelt Sted, men det er den samme Tankeudvikling, den samme humane Interesse, som arbejder sig igjennem overalt i hele det civiliserede Europa. Og, skjøndt jeg veed, at det er vanskeligt at berolige dem, der have en bestemt Frygt, som de ikke ere istand til saaledes at befrie sig for — det vilde jeg maastee ligesaaletid kunne gjøre, hvis jeg havde en saadan Frygt, idet heller ikke jeg kunde undersøge Gyldigheden af de videnskabelige Grunde, der viste, at Fordømmen var ugrundet — saa vil jeg dog fremhæve, at der i alt Fald er en almindelig Erfaringsætning, der i denne Sag maa indeholde noget Beroligende, og det er den, at, naar vi her i Danmark sætte Vaccinationens Aldersgrænse til 7 Aar, saa høre vi ingenlunde til de Lænder, der sætte denne Grænse meget tidlig. Det er vel ikke noget Nyt, jeg her vil fremføre, men jeg beder dog atter ved denne Leilighed lagt Mærke til, at den Alder, inden hvilken Vaccinationen skal være foretagen, i flere andre Lænder netop i de senere Aar er sat meget lavere end her. Den er saaledes i et Land, hvor Frihedsfølelsen dog bitterlig er gammel og rodfæstet gennem en lang Historie, nemlig i England, sat til 3 Maaneder; den er, som i Motiverne anført, i Skotland og Irland sat til 6 Maaneder, i Baiern til 1 Aar, i Sverrig til 2 Aar og i Würtemberg til 3 Aar. De ville see, mine Herrer, at den Grænse, som man saaledes overalt har valgt, synes at tyde paa, at man overalt har anseet det for ønskeligt at sætte Aldersgrænsen meget tidlig, dog ikke under 3 Maaneder. Hvor man nu imidlertid skal sætte den, det afhænger